

Zvláštní způsoby dokazování v trestním řízení – konfrontace, rekognice, vyšetřovací pokus

Abstrakt

Tato práce pojednává o zvláštních způsobech dokazování v trestním řízení, kterými jsou konfrontace, rekognice, vyšetřovací pokus, rekonstrukce a prověrka na místě, a které jsou upraveny v oddílu třetím hlavy páté trestního řádu. V úvodu práce je stručně popsán historický vývoj zvláštních způsobů dokazování a nalezneme zde i zamyšlení nad rozdíly kriminalistických metod a procesních úkonů. Úvodní část také popisuje zákonnou úpravu zvláštních způsobů dokazování v platném trestním řádu, a co této úpravě předcházelo. Práce se v jednotlivých částech věnuje všem zvláštním způsobům dokazování, pro bližší zkoumání si autor zvolil konfrontaci, rekognici a vyšetřovací pokus. Každá část obsahuje definici dané problematiky, zvláštnosti úkonu, jeho praktické použití a problémy s nimiž se praxe nejčastěji potýká. Části rekognice a vyšetřovací pokus byly navíc doplněny o kazuistiku z těchto oblastí.

Část konfrontace mimo jiné uvádí zásady provádění konfrontace, pojednává o praktickém průběhu konfrontace, konfrontovaných subjektech a osobách přítomných konfrontaci, věnuje se také předchozímu výsledku konfrontovaných osob, dokumentaci konfrontace, aplikaci ustanovení trestního řádu o výpovědi obviněného a o svědčích, konfrontaci mladistvého a zákonným omezením konfrontace. Dále práce, jako jedno z témat v rámci kapitoly konfrontace, řeší opětovný výsledek konfrontovaných osob a zabývá se celkově použitím konfrontace v přípravném řízení.

V části rekognice je pojednáno o provádění rekognice jako neodkladného a neopakovatelného úkonu, dále se tato část věnuje přípravě rekognice, zejména výsledku před rekognicí a zajištění účasti osob na rekognici. Práce se v souvislosti s tím zmiňuje také o problematice zákazu donucování k sebeobviňování, popisuje samotný proces znovupoznání a vlastní identifikaci poznávané osoby. Samostatné podkapitoly jsou věnovány tématům jako je dokumentace rekognice, rekognice in natura a časté problémy při provádění rekognice. Jak již bylo uvedeno, kapitola rekognice zahrnuje také vybranou kazuistiku k danému tématu.

Vyšetřovacímu pokusu je věnována jedna z dalších hlavních částí práce, část čtvrtá, v níž je pojednáno zejména o druzích vyšetřovacího pokusu, tato část se také věnuje praktickému použití vyšetřovacího pokusu, jeho přípravě a taktickému provedení. Dále řeší účast jednotlivých osob na vyšetřovacím pokusu, zejména účast znalce. Podobně jako u

rekognice část čtvrtá popisuje dokumentaci vyšetřovacího pokusu jako procesního úkonu a pro ilustraci je i zde zařazena kazuistika.

Část nesoucí název rekonstrukce popisuje odlišnosti rekonstrukce od jiných zvláštních způsobů dokazování. Kromě jiného se zabývá také obstaráním příkazu k domovní prohlídce jako podmínkou proveditelnosti některých rekonstrukcí a mimo jiné také dokumentací rekonstrukce. Práce nahlíží na rekonstrukci i z kriminalistického hlediska a zabývá se zejména rozdíly rekonstrukce a vyšetřovacího pokusu.

Pojednání o prověrce na místě se zaměřuje především na praktické použití prověrky na místě, postup a taktiku jejího provedení. Podobně jako předešlé kapitoly se i tato část práce věnuje zásadám provádění úkonu, jeho protokolaci a odlišnostem od protokolace jiných procesních úkonů.

Práce dále v samostatných kapitolách pojednává obecně o kriminalistické dokumentaci zvláštních způsobů dokazování, o zacházení s utajovaným svědkem a porovnání problematiky s vybranými zahraničními právními úpravami.

Závěrečná část práce je věnována úvahám de lege ferenda a zejména otázce chystaných změn přípravného řízení v ČR.

Klíčová slova: dokazování, konfrontace, rekognice, vyšetřovací pokus